

Πατριαρχική Εγκύκλιος, Χριστούγεννα 2020

Αριθμ. Πρωτ. 140/2020

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β'

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, ΠΑΣΗΣ ΓΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ

ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός...»

Ἰερώτατοι καὶ θεοφιλέστατοι ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναγεννηθέντα,

Χριστὸς ἐτέχθη!

Μέ τήν ὑμνολογική προτροπή ἀπό τόν Ὅρθρο τῶν Χριστουγέννων, εἰσαγόμεθα ἀπ' εὐθείας εἰς τό κεντρικόν νόημα τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς αὐτῆς Ἑορτῆς καί τοῦτο δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό ποῦ γεννήθηκε ὁ Χριστός! Πολλοί ἴσως σπεύσουν νά ἀπαντήσουν: ἐγεννήθη ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Ὅμως, αὐτή εἶναι ἡ ἀληθινή ἀπάντησις εἰς τόν ὑμνολογικόν στίχον 2000 καί πλέον ἔτη ἀπό ἐκείνου τοῦ γεγονότος;

Ὁ Χριστός γεννᾶται! Καί ἐφέτος καί κάθε στιγμή τῆς Ἐκκλησίας. Καί πάλιν τά φῶτα καί οἱ χαρούμενοι ἤχοι θά πλημμυρίσουν τίς φοβισμένες ἀπό τήν πανδημία ἀγορές. Οἱ δρόμοι, στολισμένοι, θά φιλοξενοῦν τήν ἀγωνία μας πού θά τοῦς περιδιαβαίνει ἐπιδεικτικά. Τά γλυκίσματα μοιάζουν νά μή μποροῦν νά ἀφαιρέσουν τήν πίκρα πού αἰσθανθήκαμε. Τά ἐδέσματα ἀνέγγιχτα στό γιορτινό(;) τραπέζι. Οἱ μουσικές ὅσο δυνατά κι ἂν ἀναγγέλλουν μιά κοσμική γιορτή, ἀδύνατον νά καλύψουν τίς κραυγές τῆς ψυχῆς μας.

Ὅμως, στή φάτνη βασιλεύει μιά Εἰρήνη πού δέν ἔχει ὄριο, μιά Σοφία πού ἦλθε ἀθάνατη, μιά Δύναμις, ὁρατά ἀνυπεράσπιστη μιά Ἀναστημένη! Ποῦ, λοιπόν, εἶναι αὐτή ἡ φάτνη νά προστρέξη ὁ ἄνθρωπος νά ἀπαντήσῃ ἐλπίδα καί χαρά; Αὐτή ἡ φάτνη δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία μας. Θέλετε νά ἰδῆτε ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Ὁ Χριστός ἐγεννήθη καί γεννᾶται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ! Ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ προαιώνιος, ἡ ἄχρονος, ἡ

κοινωνία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ἡ φάτνη ὅπου γεννᾶται ὁ σαρκωθείς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱὸς τῆς Παρθένου Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐχοντας Πνεῦμα Ἅγιον στίς καρδιές τους, οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι ξεκίνησαν μέ ἕνα ραβδί καὶ ἕνα δισάκι γιὰ νά διατρανώσουν στά μήκη καὶ πλάτη τοῦ τετραπέρατου κόσμου ὅτι ἡ φάτνη τῆς Βηθλεέμ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖ ὅπου τὰ θειότατα τελεσιουργοῦνται. Εἰς τό διάβα ὄλων τῶν αἰώνων, ὅποτε καὶ οἱ Ἀποστολικοί κόποι δέν ἔπαυσαν εἰς κάθε ἐποχή νά δίδουν τήν ζωντανήν μαρτυρίαν τῆς Χριστοῦ Ἀληθείας, πολλοί ἐπεχείρησαν, στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς λογικῆς των, ἐπὶ τῆς αὐτοδικαιώσεώς των, ἐπὶ τῆς ἐγκοσμίου δυνάμεώς των, νά ξεχωρίσουν τόν Κύριον ἡμῶν ἀπό τῆς Ἐκκλησίας. Διατείνονται ὅτι ἀγαποῦν τόν Χριστόν, ἀλλά δέν πιστεύουν εἰς τήν Ἐκκλησίαν! Πιστεύουν εἰς τόν Θεόν ἀλλά ἡ Ἐκκλησία εἶναι τί τό περιττόν! Ἀρέσκονται εἰς τὰ Χριστοῦγεννα, ὅμως θλίβονται ὅταν παρέλθῃ ὁ καιρός των.

Δέν δυνάμεθα ὅμως, ἀδελφοί καὶ τέκνα, ὄχι μόνον νά ἀγαπῶμεν ἀλλά οὔτε καὶ νά ὀμιλῶμεν διὰ τόν Χριστόν ἄνευ Ἐκκλησίας! Ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, διὰ τῶν Τοπικῶν, διὰ τῆς Παραδόσεως, διὰ τοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου Τῆς διεμόρφωσε τόν ἀληθινόν Χριστόν εἰς τὰς συνειδήσεις τοῦ πληρώματός της. Χριστός ἄνευ Ἐκκλησίας εἶναι ἄχρηστος εἰς τόν πιστόν. Διὰ τῆς Ἐκκλησίας πιστεύω! Διὰ τῆς Ἐκκλησίας λατρεύω! Διὰ τῆς Ἐκκλησίας γνωρίζω καὶ πορεύομαι τόν πραγματικόν σκοπόν τῆς ὑπάρξεώς μου! Εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τήν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, οἱ Ἅγιοι Πατέρες παρέδωσαν τήν Κιβωτόν τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τήν παρακαταθήκην τῆς Χάριτος. Διό καὶ ἡ Ἐκκλησία μόνον σώζει καὶ οὐδέποτε σώζεται ἀπό ἡμᾶς. Μόνον ἀγιάζει καὶ δέν ἀγιάζεται. Μόνον διδάσκει καὶ δέν ἔχει χρεῖα διδαχῆς ἀπό ὅ,τι πεπερασμένον.

Ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, τό αἰώνιον κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἔτσι ὅπως ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καὶ διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν. Διό καὶ τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τό Πανίερον δέν εἶναι μιὰ ὑποθετική ἔννοια καὶ μιὰ φανταστική διήγησις, ἀλλά εἶναι ὀριοθετημένον εἰς ὅσα ἱερά καὶ ἀπαράγραπτα ἔθεσεν τό βίωμα καὶ ἡ πρακτικὴ της ἀνά τούς αἰῶνας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἄπειρος Ἐκκλησία, ὡς σῶμα Χριστοῦ, ἔχει τὰ ἱεροκανονικά ὄρια κάθε Τοπικῆς Ἐκκλησίας ἐντός τῶν ὁποίων διαφυλάσσεται ἐπιμελῶς ὁ αἰώνιος καὶ ἀτελεύτητος Χριστός. Ἡ ὀρθὴ ἐκκλησιολογία εἶναι τό ἀσφαλές καταφύγιον καὶ ἡ ζεστή φάτνη ἐντός ἐνός ἐκκλησιαστικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος βαδίζει ὀλοταχῶς πρὸς τήν ἀποϊεροποίησιν τῆς ἱστορίας ἡμῶν ἐξ αἰτίας κινήτρων ἀλλοτρίων.

Ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τήν Ἀλεξάνδρειαν, εἰς τήν Μεγάλην Πόλιν τῶν Ἀθανασίων καὶ Κυρίλλων καὶ τόσων μεγάλων ὑμνητῶν τοῦ Θεανδρικοῦ βρέφους, εἰς τήν φάτνην τῆς Θεολογίας καὶ τῆς φιλοσοφίας, εἰς τό λίκνον τῶν Γραμμάτων, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν Τεχνῶν, γνωρίζομεν ἐξ ἐμπειρίας πῶς νά μετατρέπωμεν, κατὰ τό ὑπόδειγμα τῆς Ἐκκλησίας, τήν καρδίαν καὶ τήν ὑπόστασιν ἡμῶν εἰς φάτνην θερμαινομένην πρὸς φιλοξενίαν τοῦ λάμπαντος ἐν Αἰγύπτῳ φωτισμόν Ἀληθείας καὶ ξενωθέντος Μεγάλου Ξένου τῆς Ἱστορίας, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γνωρίζομεν νά γινώμεθα φάτνη εἰς τόν πόνον, εἰς τό δάκρυ, εἰς τήν ἀνάγκην τοῦ πτωχοῦ ἀλλά ἡγιασμένου καρποῦ τῆς ἐγκόπου Ἱεραποστολῆς ἡμῶν. Ὅλη ἡ Ἀφρική γίνεται κάθε λεπτό ἡ φάτνη τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν προσδοκιῶν. Ἡμεῖς ἀπό ἐδῶ, ἀπό τήν παλαίφατον Ἐδραν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, γινόμεθα οἱ προστάται καὶ σκεπασταὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ κατατρεγμένου ἀδελφοῦ, διότι οὕτως ἠδύοκῃσεν ὁ Θεός!

Παιδιά μου, Χριστόμορφα παιδιά τῆς Ἐκκλησίας,

Ὅταν σᾶς ἐρωτήσουν: «ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός; Δεῦτε ἴδωμεν!» ἐσεῖς νά τούς ἀπαντᾶτε: ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐγεννήθη, εἰς τὰς καρδίας μας ἐγεννήθη, ἡμεῖς ἐν Ἐκείνῳ ἀνεγεννήθημεν, δι' Ἐκείνου ζῶμεν, εἴμεθα ὀλόκληροι ἰδιικοί Του, Τόν ἔχομεν ὄχι μόνον αὐτὴν τήν

εὐλογημένην περίοδον ἀλλά κάθε λεπτόν, εἰς πᾶσαν περίστασιν, εἴτε ζῶμεν εἴτε ἀποθνήσκομεν!

Καλά καί ἅγια Χριστούγεννα! Χριστούγεννα ἀφθαρσίας, αἰωνιότητος, ἐλπίδος, μέ πάνδημον τήν αἰσιοδοξίαν, τήν ἀλληλεγγύην, τήν ἀγάπην, τήν κοινωνίαν.

Ἀκολουθήσωμεν λοιπόν ἔνθα ὁδεύει ὁ Ἀστήρ, ὁ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀψευδῆς, ὁ ἀκλόνητος!

Ἐτη πολλά κι εὐλογημένα μέ υἰγιείαν εἰς ὅλους!

† Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β´

Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Αφρικῆς

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει

τῆς Ἀλεξανδρείας

Χριστούγεννα, βκ´